Porto opłacono ryczałtem

Ч. 8 (443). Неділя, дня 19. лютого 1928. Рік X.

Адреса Редакції і Адміністрації „УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС“ ПЕРЕМИШЛЬ, Побереже ч. 1.

Конто П. К. О. в Варшаві Nr. 142.807 Передплата в краю виносить 10 зол. річно, 5·50 зол. піврічно, 3 зол. чвертьрічно. В Чехії квартально 18 ч. к. Передплату з Чехословаччини складати на конто Адм. „Укр. Голосу“ в Zivnostenska Banka v Praze). Для Франції 60 фр. річно для Америки 2½ дол. річно.

Ціна примірника 25 с.

Редактор приймає щодня від год. 1½—2½.

Рукописів Редакція не звертає, неоплачених писем не приймається.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орґан.

ТАРИФА ОГОЛОШЕНЬ: за текстом за 1 вірш міліметровий одношпальтовий (сторона має 6 шпальт анонсових) 0·24 зол., для дрібних промисловців укр. інстит. 0·16 зол. Дрібні оголошення по 0·15 зол. за слово, найменше дрібне оголошення 1 зол., для шукаючих праці подані безпосередно до Адміністрації по 0·10 зол. за слово. Оголошення в тексті 150% дорожші, на першій стороні 300% дорожші. Рахунки платні і заскаржальні в Перемишлі, а замовляючий анонс вже тим самим без застережень годиться на це.

18 Всі свідомі та карні Українці і Українки віддадуть свій голос на лісту Українського Національного Обєднання, означену числом 18. 18

ЗАЯВА. **На соціялістичній листі ч. 22 поміщено як кандидата Юристовського Василя, селянина в Коростенку пов. Добромиль. Заявляю перед українським загалом, що моє імя поміщено тут проти моєї волі і я рішучо не годжуся, щоб моє імя находилося на цій листі. Про це повідомляю Окружну Комісію Виборчу в Перемишлі.**

Коростенко, д. 10 лютого 1928.

Василь Юристовський, селянин в Коростенку пов. Добромиль.

Які небезпеки грозять нам?

У всіх виборчих округах виставлено по 8, а декуди ще більше ліст виборчих, які названо українськими (чи руськими) і всюди ведеться руйнуюча аґітація, яка не лиш загрожує нашій виборчій акції — але руйнує в нас основи співжиття взагалі. Ог і проти того ми мусимо боротися — мусить проти того боротися і все свідоме селянство.

Чому ж то у нас Українців така руїна в передвиборчій акції, коли Поляки, Жиди і Німці до виборів ідуть будь-що-будь зєдинені і тим самим можуть рахувати на успіх?

В Українців через століття політика зачиналася з пізнання ворога і з слідуючої за тим боротьби з ним, — боротьби на життя і смерть. В Українців політика була в руйнованню держави, яка держала їх в ярмі. Проклятгя кождого поневоленого народу є в тім, що він мусить насамперед братися до руйнування держави, яка держить його в неволі. Він так довго не може будувати своєї держави, поки не зруйнує чужої. Всі свої здібности він мусить вправляти до руйнуючої роботи і здібність руйнування стає в него чеснотою, підчас коли здібність будування стає пороком. А коли людина призвичаїться руйнувати, то відтак тяжко їй навчитися будувати. Хто навчиться відчувати приємність в руйнованню чужого, той буде легко руйнувати також своє власне— буде руйнувати, не здаючи собі навіть справи з того, що руйнує. Отсим то й пояснясться велика загадка, чому великі патріоти поневолених народів, що вславилися руйнованням ворожих держав, звичайно не вславляються будованням своєї власної держави. Вправний майстер від руйнування старих домів звичайно не є майстром від будування нових домів. Призвичаючися з самих початків своєї політики до вгадування підступних замислів ворога і до відбивання його ударів, Українці частенько уживають сеї здібности проти себе самих замісць проти ворога, бо — свої близше. Наслідком того у нас безконечне число партій і взаїмне недовіря та найстрашніші обвинувачення одних проти других. Ми, Українці, з більшою завзятостю валимо все своє, як валимо чуже. Ми так заняті взаїмним вишукуванням своїх гріхів та злочинів, що не маємо часу на вишукування злочинів ворога. Ми так завзято бємо себе за ріжні, переважно уявлені, провини, що не маємо коли відбивати удари ворога.

І от цей руїнницький злий дух так опанував наших партійників і всякого рода „кандидатів“, що вони розбивають наш фронт виборчий, який повстав під проводом найбільшої нашої політичної орґанізації „Обєднання“. Ми вже писали, як несовісні аґітатори і ловці посольських мандатів руйнують весь наш український дорібок орґанізаційний і вносять в несвідомі або мало свідомі села кирию, ненависть, заздрість і тд. І як свідоме селянство само не возьметься до викорінювання цего лиха, то нам грозять великі небезпеки.

Якіж це небезпеки? Передовсім розбиття голосів, а тим самим програна при виборах, бо українських послів при такім розбиттю не вийде і половина з того числа, яке ми повинні здобути, якби одною лавою ішли до виборів. Про це низче пише п. радн. Роман Гамчикевич і тому ми не будемо тут довше над тим задержуватись.

Але крім цеї грозять нам ще і инші небезпеки. Оглуцька „Українська Громада“ ч. 10 доносить про таку подію. Один польський політик, дідич з ковельського повіту, розмовляв з німецьким політиком про вибори. Розмова зійшла на Українців. І от польський політик із вдоволеннем оповідав, як Українці розбились на партії, а вкінці сказав:

„Це для нас, Поляків, дуже добре. Коли тепер хто з Українців буде скаржитись на нас Поляків і коли хтось за границею стане в обороні Українців, то ми вкажемо йому на те, що тепер діється при виборах. Хіба-ж такий народ, який сам з собою не може дійти до ладу, може обійтися без опікуна? Мусимо їх тримати за чуби, бо якби ми дали їм волю, то самі між собою поріжуться“.

Щож на це наші „ідейні“ розбивачі єдиного національного фронту? Чи освідомляють собі вони цю небезпеку? Мабуть так, але цю свідомість заглушує бажання мандату „за всяку ціну“. А прецінь Українцям повинно залежати на тім, щоб вони мали добре імя, добру славу у инших народів. Для народу добре імя так само потрібне, як для поодинокої людини. Коли поодинокою людиною з зіпсованим іменем другі люде погорджують, обминають її і не помагають їй в разі потреби, то з народом без доброго імени поступають ще гірше. Нарід без доброго імени вважається небезпечним і проти такого народу звертається кожда рука. Бо коли поодинокі люде, зорґанізовані в зержаву, є менше-більше взаїмно забезпечені супроти себе (бо мають поліцію, котра їх всіх однаково пильнує), то в відношенню народів до народів такого взаїмного забезпечення нема; між народами панує ще первісний закон, котрий каже, що право має той, хто вміє собі право зробити. З сего закона очевидна річ, користають в першій мірі сильнійші народи і пануючі народи. Поневоленому народови в виду сего дуже трудно доказати своє право до самостійного істновання, але трудність є подвійна, коли проти поневоленого народу є ще й погана публична опінія. Навіть за бездомною собакою часом дехто упімнеся, але не упімнеся ніхто за бездомною собакою, про котру піде чутка, що вона скажена.

Український нарід був підчас послідної війни в ролі тої бездомної собаки, про котру пішла чутка, що вона скажена. Коли другим поневоленим народам ріжні держави давали моральну та матеріяльну поміч, а в крайнім разі не перешкаджали їм стати на власні ноги, то проти Українців був цілий світ обернувся, бо хитрі вороги України вспіли були пустити по світі чутку, що Україна те саме, що скажена собака, для всіх небезпечна. І от перед Українцями є тепер важне завдання а саме доказати, що Україна не є така небезпечна для цілого світа, як її представлювано. А доказати се можна не самими науковими книжками, не самим співом, ані не самими танцями. Нарід може бути небезпечний для других народів не тільки через свій брак культури, але й через брак чести, брак моралі, брак карности, брак розуміння національного ладу.

Про те, щоби нас в такім світлі представити перед другими народами, подбали вже очевидно наші „щирі“ сусіди. Та се не булоб ще таке страшне, як би ми самі не давали їм проти себе збруї в руки. А ми, Українці, якраз се робимо. Ніякий наш ворог не може нас осудити гірше, як ми самі себе судимо. Гірш від Поляків і Москалів осуджуємо себе через свою політику, — руйнуючу політику підозрінь, обвинувачень і сплетень.

Яке поняття має мати пр. Німець, Анґлієць чи Француз про український народ, про його найстаршу і найбільшу орґанізацію політичну „Обєднання“, коли за інформаціями звернеться не до Поляків, а таки до українських часописів, яких в часі виборів копицями насилають до несвідомих селян руїнницькі партії. Там всі провідники „Обєднання“ вважаються за злочинців, обманців, а вже що найменше за дурнів. Покривджені на чести мусять до суду вдаватись, бо не мають иншої ради. Бо от, читали ви, селяне, в останнім числі „Укр. Гол.“ отверте письмо селянина п. Подубинського, де він пише, що перед ним п. Зубрицький очернив о. Мариновича, що він розпиває людей, що за американську пшеницю і за американські дари каптує голоси. Які-ж тяжчі закиди можна зробити священикови, котрого обовязком стояти на сторожі моралі? І не треба дивуватись, що о. Маринович мусить боронитись і оповістив заяву, що віддає справу судови.

А коли чужинець все те прочитає, то скаже: Справді поганий народ — ті Українці. Їм не держави треба, а тюрми, не свободи, а буків. Тай буде мати слушність.

Тай ще одна велика небезпека нам грозить. Всякі аґітатори вносять між селянство недовіре і ненависть, юдять сусіда проти сусіди, брата проти брата. А це явища шкідливі, що нищать нашу політичну орґанізацію, нашу національну відпорність — це є, так сказатиб, неполітична політика.

Бо якіж завдання політики у нас? Українці своєї національної держави не мають, тому українська політика повинна мати на цілі добро народу, працю для народу. Недовіря і ненависть є протягромадські, а тим самим і протиполітичні почування. Громадськими, а тим самим і політичними чувствами є довіря і любов.

Любов і довіря — се основи людського співжиття взагалі. Де нема любови і довіря, там навіть родина не може істнувати, бо що має держати при купі чоловіка та жінку, коли вони себе взаїмно ненавидять і взаїмно собі не вірять? Як любов і довіря держать родину при купі, так є вони й тим цементом, що вяже людей в громади і народи. Батько, матір, сестра, брат, син, чи дочка, лиш так довго є нам рідними, поки їх любимо і маємо переконання, що вони нас люблять і добра нам бажають; раз повіримо, що вони наші вороги, і бажають нам лиха, то родинна звязь між нами вривається; чужі люде стають нам тоді близшими, або зовсім відчужуємося від людей. Так само в громаді і в народі. Ми лише так довго почуваємо свою єдність з громадою, чи народом, як довго любимо їх і маємо переконання, що вони нас люблять і добра нам бажають. Коли віримо себе, що наша громада, чи нарід є лихі і що від них не можемо сподіватися нічого доброго, тільки всякого лиха, як від найгірших ророгів, що бажають нам знищення, то даремна річ говорити про якусь дальшу нашу звязь з тою громадою, чи народом. Бо яка може бути звязь з ворогом, котрий бажав твоєї загибелі?

От що несуть нашому селянству всякі аґітатори і ловці мандатів, котрі травлять несвідомих селян не лишень проти „Обєднання“, але і проти селян, які твердо стоять при своїй політичній орґанізації.

Тому селянство хай ударемлює працю цим руїнницьким аґітаторам і хай несвідомих освідомляє про їх наміри і цілі. Хай ціле селянство твердо стоїть в національнім фронті і хай свої голоси віддасть тільки на лісту національного „Обєднання“ ч. 18.

По якій нормі устійнюється вислід голосування при виборах до сойму і до сенату і яка з сього для нашого народа пливе наука?

(Проситься прочитати з повною увагою і свідомістю).

Поясню це на ось такому прикладі:

В якомусь окрузі віддано 246.000 голосів, які розділились на пять ліст: А, Б, В, Г і Д. Ліста А одержала 25.000 голосів, ліста Б 36.000, ліста В 40.000, ліста Г 60 000 а ліста Д 85.000. Виписуємо ці числа побіч себе: 85.000, 60.000, 40.000, 36.000, 25.000 і підчеркуємо найбільше з них (85 000). Відтак ділимо кожде з них через 2 і одержуємо квоти: 42 500, 30.000, 20.000, 18000, 12500. Між непідчеркненими числами найбільшим є 60.000 і це число підчеркуємо. Відтак число голосів, які впали на поодинокі лісти, ділимо через 3 і одержуємо квоти: 28·333, 20·000, 13·333, 12·000, 8·333. Між непідчеркненими числами найбільше є 42 500 і це число підчеркуємо. Відтак число голосів, які впали на поодинокі лісти, ділимо через 4 і одержуємо квоти 21250 15000, 10000, 6250, Між непідчеркненими числами найбільше є 40.000 і це число підчеркуємо. Тому, що даний округ вибирає, припустім, шістьох послів, треба ще перевести ділення через 5 і 6.

Одержуємо отже таку табелю (в тисячах):

А	Б	В	Г	Д
85	60	40	36	25
42·5	30	20	18	12.5
28.3	20	13.3	12	8.3
21.2	15	10	9	6.2
17	12	8	7.2	5
14	10	6.6	6	4.1

Мандати припадають на ті лісти, на які в повищій табелі припадає шість найбільших чисел, себто на лісти з підчеркненими числами.

Виходить отже, що ліста А одержала два мандати, ліста Б два, ліста В оден, ліста Г оден, а ліста Д виходить без мандату, бо у тій злуці чисел число голосів 25000 не вистарчає до осягнення мандату. В повищій комбінації ліста Д не одержалаби мандату навіть і тоді, наколиб в даному окрузі число мандатів виносило сім, бо тоді припавби семий мандат лісті А на 28.333 голосів. Значиться, ліста Д одержалаб мандат щойно осьмий, якщо би такий мандат в даному окрузі істнував.

Припустім отже, що у якомусь окрузі виборчому у Сх. Галичині, який вибирає шістьох послів, віддано разом 271.400 голосів, які ось так розділились:

Польські голоси на лісту А у числі 56.000 і на лісту Б у числі 69.600; українські голоси на лісту В 22.000, на лісту Г 21.400 на лісту Д 21.000, на лісту Ґ 20.000, на лісту З 18000, на лісту І 16.000; жидівські голоси на одну лісту Ж в числі 27.000. Який буде вислід?

А	Б	В	Г	Д	Ґ	З	І
56	69·6	22	21·4	21	20	18	16
28	34·8	11	10·7	10·5	10	9	8
18·6	23·2	7·3	7·1	7	6·3	6	5·3

Ж
27
13·5
9

Дальше ділення через 4, 5 і 6 вже зайве.

Шість найбільших чисел є 69.600, 56.000, 34.800, 28.000, 27.000 і 23 200 і на дотичні лісти припадають мандати. Вислід є отже такий: **на польські лісти припадає пять мандатів, на жидівську оден, на українські ані оден.** Чому? Бо у тій констеляції чисел українська ліста моглаби лише тоді узискати мандат, наколиб на неї впало що найменче 23.201 голосів, себто принайменче о оден голос більше, чим на найменшу польську лісту з числом голосів 23 200 (В разі рівности голосів на двох лістах рішає жереб). Наколиб котрась українська ліста мала 23.201 голосів, то на польські лісти припалоби тоді чотири мандати, на жидівську оден і на українську оден.

Бачимо отже, що цілковите розпорошення українських голосів на шість ліст, менше більше з рівною пайкою голосів для кождої лісти, не устоїться там, де з противного боку, себто з польського, є лише дві лісти, кожда з великим числом голосів (а тим більше не устоялобися проти одної польської лісти, себто проти польського бльоку).

Скаже хтось на те: „Польські голоси також розбиті. У них ліст відай більше чим у нас“.

Рахунок цілком фальшивий. У Поляків на розпорошення піде розмірно невелике число голосів, а натомісць такі лісти як ліста Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem, або ліста всепольська завсіди дістануть багато голосів. У Поляків нема навіть і бесіди про те, щоби їхні голоси розділились рівномірно між усі польські лісти. На це Поляки політично вже надто вироблені. Впрочім це річ певна, що багато польських ліст вістане або уневажнених або цофнених, деякі може навіть для арґументів дуже „переконуючих“ і „річевих“. Припустім, що з повищого числа польських голосів 56.000 + 69.600 = 125.600 навіть 12 000 піде в розсипку поміж безвиглядні лісти, то все таки останe ще на лісти А і Б 46.000 і 67.600 голосів. Як тоді виглядатиме рахунок?

46	67·6	22	21·4	21	20	18	16	27
23	33·8	11	10·7	10·5	10	9	8	13·5
15	22·5	7	7	7	6	6	5	9

Бачимо отже, що і в тому випадку на польські лісти припадає пять мандатів, на жидівську оден, а на українську ані оден. А треба узгляднити, що у тому рахунку число польських голосів = 46 + 67 6, себто = 113.600, а українських 22 + 21. 4 + 21 + 20 + 18 + 16, себто 118.400. **Значиться, Українці на свої лісти віддали о 5000 голосів більше чим Поляки, а мимо це не одержали ні одного мандату**, а то тому, бо у данім констеляції найменче число голосів потрібних до узискання мандату на одну лісту виносить 22.500, а найбільша українська ліста вспіла міжтим зєднати в собі голосів всього 22 000 себто о 500 за мало.

Чиж треба ще дальшого доказу на це, як страшно погубним може стати для нас рівномірне розбиття голосів на багато ліст. Якби таке лучилось в одному окрузі, мусілобися це остаточно переболіти. Але якщо така система обхопить усі українські округи виборчі, що тоді? Ану, тоді до сойму не вишлемо ані одного посла. Тоді ми в опінії культурного світа погребані як порода людий, що до політичного життя, та взагалі до якоїнебудь орґанізації зусім непридатні.

А прецінь як легко до такого висліду дійти, наколи народ пуститься не ховзку дорогу роздріблювання своїх голосів!

Друга рада.

ВОВНЯНА ОДІЖ.

Всілякі вовняні вироби чудово перуться Radion-ом.

Треба однак тямити, що вовна є дуже вражливим матеріялом, отже в пранню вимагає незвичайної осторожности.

Вовна не терпить високої температури, бо під впливом її волокна розходяться.

Отже: Radion треба розпустити, як звичайно в **зимній** воді, в тім розчині виполокати без тертя вовняні річи і потім легко видусити. В той спосіб Radion усуне цілий бруд. Вовняні вироби по випранню сушиться в нормальній [покойовій] температурі, розложивши їх на полотні — ніколи не треба вішати.

Тою дорогою жемпри як також волічкові суконки по пранню стають як нові, вертають живі і свіжі кольори а вовна не корчиться.

Примінюючи повисші вказівки, кождий переконається, що

Radion пере сам.

А тепер для відміни візьмім під рахунок такий випадок, що на Українців зійшов Дух Святий і урозумив їх так, що замісць шістьома ґрупами пішли до голосування трьома і то дуже зерівними. Припустім, що перші чотири ґрупи злучились разом в оден бльок = 84 000 голосів. Як виглядає тоді рахунок виборчий?

56	69·6	84·4	18	16	27
28	34·8	42·2	9	8	13·5
18	23·2	28·1	6	5	9

В тому разі одержують Українці 3 мандати; (всі на лісту бльоку; дальші дві укр. лісти виходять без мандату). Поляки 3; Жиди ані одного. **Ось, що значить злука голосів!**

А в кінці візьмім ще цей випадок під рахунок, що Українці пішли до голосування одним бльоком, так що на одну, одиноку українську лісту впало 118 400 голосів, а Поляки розбились на три ґрупи (56 000 + 54000 + 15.609) який вислід буде тоді?

56	54	15·6	118·4	27
28	27	7·8	59·2	·13·5
18	18	5	39	
14	13	3	29	

Отже Українці дістають чотири мандати, а Поляки лиш два, хоча польських голосів впало о 7000 більше. Виключене одначе, щоби в дійсности Поляки були так глупі і до такого скандалю для себе допустили. Навіть при найбільшому розбитті польських голосів такого уґрупування по польському боці не буде, бо на це Поляки, як сказано, політично надто є вироблені. Тому цей примір має лиш теоретичне значіння, як доказ, що може консолідація голосів, себто звернення їх на одну лісту, наколи до того долучуються ще ось ті дві умови: 1) жаден укр. виборець не відтягнеться від голосування; 2) Поляки поповнять дійсно цей промах, що проти нашого бльоку поставлять аж три ґрупи) Жиди остають без мандату.

Висновок з того?

Висновок з того такий: Число можливих до осягнення мандатів остає у відверненому відношенні до числа зголошених ліст виборчих. Або иншими словами: Чим більше партій в укр. народі зголосить свої лісти виборчі, тим меншого числа мандатів може укр. нарід для себе надіятись. Натомісць чим менше партій зголосить свої лісти виборчі, тим більшу можна мати надію, що мандати дасться для народа як цілости осягнути. **При одноцільному бльоку, якийби зединив в собі усі українські голоси здобуття можливо найбільшого числа українських є, річ природна, найбільше можливе, а властиво найпевнійше.**

Тому геть з роздріблюванням українських голосів на партії і ґрупи! Хто народ до того наклонює, цей є ворогом народа і його шкідником. Народ же хай глядить на те, щоби не дати зловитись на блахмана, бо відтак буде мусів за безхарактерність одиниць сам заплатити рахунок.

Роман Гамчикевич.

Дописи.

Кусеничі, пов. Перемишль. Унас відбулось 1. лютого передвиборче віче в домі селянина п. Івана Юрковського. Віче отворив п. суддя Берко з Дрогоєва, предсідателем вибрано п. Миколая Карчмара, секретарем п. Олексу Карчмаря. Берко виголосив реферат про сучасні наші злидні і як нам боротись з ними. Опісля докладно пояснив, що це таке соціялізм і яка ріжниця між міським робітником а сільським, виказуючи, які повинні бути селянські орґанізації. Опісля оповів предсідник віча п. Карчмар про віче в польськім робітничім домі, яке скликали люди, що бажають при помочи чужих сил розбити наш національний фронт. Селянин Гарасим Мисько з Трійчиць у своїй промові виказав, яке значіннє мають теперішні вибори для українського народу та що до цих виборів всі українські селяни повинні іти одною лавою і голосувати всі як один муж на нашу національну лісту „Обєднання“ ч. 18. Парубок Семен Данчура з Трійчиць взивав до вибору виборчого комітету, який має припильнувати, щоби всі громадяни явились до голосовання д. 4. і 11. березня. Господар з Трійчиць Войтович Антін розповів про діяльність національної орґанізації „Обєднаннє“. Опісля вибрано комітет виборчий, до якого увійшли: Хапко Стефан, Данчук Теодор, Хапко Петро, Стефанович Григорій, Бобко Сенько, Качмар Андрей. Віче закінчено оплесками на честь кандидатів листи „Обєднання“ а зокрема п. Др В. Загайкевича. Честь Вам громадяне Кусенич! Не дайтеся звести з правої дороги всяким молодикам, що плетуть теревені і намовляють до розбиття нашого національного фронту.

Стара сіль, пов. Старий Самбір. Преславний давніщий кацапмосквофіл, а нинішний запеклий „сельроб“, Піцикевич Іван, скликав у нас дня 29. січня о 2 год. по пол. с.р. сель-робівське віче. Запросив собі до помочи з Старого Самбора товаришів сельробівців, котрі привезли з собою ще якогось посіпаку сельробівського, зовсім незнаного і самого кандидата на посла, якого навіть людям не представили хто він такий, а то був якийсь смертельник з села Лінина. Люди несвідомі того, що то за віче буде, зійшлись слухати большевицьких наймитів. Але завдяки свідомим громадянам, котрі не допустили до ширення сельробівської кирині і заявили непрошеним опікунам, що не дозволять розбивати наш нарід на ріжні партії, і що у нас є тільки загальна наша національна орґанізація Українське Національне Демократичне Обєднання (УНДО). І... бідні „сель-хроби“ пішли собі як непишні, мабуть більше до нас не прийдуть робити збіговища, а „товариш“ Піцикевич Ян аж казився зі злости, що пішли на марно його труди і заходи. Однак він ще за слабий, розєднувати наших людий. Так повинні поступати всі з „сель-неробами“ і иншими демаґоґами!

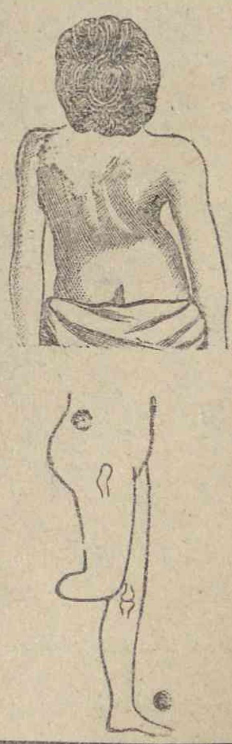
Очевидець.

Маліїв, пов. Мостиска. Наше село стараннєм і працею п. Мих. Жука, писаря і дяка зрівналось було що-до просвітного і економічного життя з иншими селами, але війна все знищила. По війні молодики начитавшись „Світла“, „Нового Слова“ та инших большевицьких ґазет, зачали ворогувати на церков, на старших та почали „освіту“ на широку скалю так, що хата то покритка, що хата то конокрад, а був і такий випадок, що аж гидко писати: викопувано трупів на цвинтари. Серце краялось, як поглянути було на цю розпусту, гулятику та бійки по корчмах. Аж наш о. парох Попель, війт Іван Федина і М. Жук зачали розбурхану фалю деморалізації спинювати. Священик на проповіди ганив поступки а Мих. Жук заохочував до читальні, заснував читальню „Просвіти“, дарував зі своєї бібліотеки книжочки вартости около 200 зол. Начальник громади відступає домівку на читальню, син священика гуртує парібків, закладає хоральний спів. Молодіж мало-помало орґанізуєсь Вибраний виділ читальні під проводом голови М. Жука робить заходи о жертви за кордоном на будову читальні і за прислані гроші і зі збірки в селі задумують будову читальняного дому. За стараннєм начальника громади і писаря засновують в селі Кооперативу. Син священика засновує тов. „Сокіл“ і в селі зачалось нове життє. Але на управлену рілю ворог зачав сіяти кукіль незгоди. Партія „сельробів“ виставляє свої ріжки та давай сіяти роздор межи селянами. мовляв, піп дерун, а то решта всі „буржуї“, і стали всіх закликати, чи поляк, чи українець чи жид під оден стяг сельробів. Гей панове сельроби-дармоїди, ви на готовий хліб острите зуби, так як большевики в Росії. Ми вже пізнали, як ті товариші большевицькі панують а чорно-робочий селянин не має хліба, одежи на своє тіло, бо його землю жидкам роздають. Чорноробочий мусить в поті чола працювати, а як доробиться трохи, то большевики відбирають від него той доробок силою і живлять дармоїдів таких як наші сельроби. О ні, ми селяне не дамось на дальше баламутити вашим хрунівським балачкам, і не зломимо при виборах нашої єдности, але всі будемо голосувати на листу національного Обєднання.

Збараж. Дня 23. грудня 1927 р. о 12. год. в „Укр. Домі“ в Збаражі відбулася довірочна нарада членів і мужів довіря УНДОбєднання збаражського повіта (Збаражчини і Новоселеччини) в справі виборів до сойму і сенату. Нараді проводив і виголосив реферат в справі виборів голова Повітового Народного Комітету УНДО Др. Андрій Гаврилюк, лікар в Збаражі. По рефераті розвинулася дискусія на зреферовані теми. Відтак ухвалено: 1) Повітовий Народний Комітет УНДО стається Повітовим Виборчим Комітетом з правом кооптації. 2) По всіх селах повіта оснуються Сільські Виборчі Комітети, які допильнують виборів (календарик виборчий!), створять виборчий фонд, поширять партійну пресу, брошуру Ол. Черкавського про програму УНДО і порадник про виборчу ординацію В. Целевича. Відтак обговорено кандидатури на сенаторів з тернопільського воєвідства і кандидатуру на посла зі Збаражчини. Дуже потішаючий є факт, що так наради, як і ухвали перейшли дуже поважно і здисципліновано. З одушевленням і повним вдоволенням розійшлись учасники наради з твердою постановою взятися щиро і завзято до виборчої акції, *щоби Національно-Демократичне Обєднання дійсно обєднало всіх Українців у надходячих вибо рах до сойму і сенату на користь і славу українського народу.*

З Польщі і про Польщу

В Польщі тепер торгують католицизмом або як пише краківський „Час“ „frymarczą katolicyzmem“. Історія цеї „торговлі“ така: Як звісно, за принукою львівського вірменського архієпископа Теодоровича, який є завзятим вшехполяком, видали всі польські біскупи спільний пастирський лист, в якім візвали всіх Поляків голосувати при виборах лишень на листи „katolicko narodowe“. Всі вшехполяки (вони є ріжної масти) а також польські ксьондзи стали голосити, що кождий Поляк-католик повинен голосувати лишень на листу вшехпольську, бо вона katolicko narodowa. Це дуже подразнило пілсудчиків і вони стали домагатись від біскупів, щоб пояснили другим пастирським листом, що вони розуміють під виразом „katolicko-narodowy“. Але біскупи мовчали — значить — годилися з тим, що хто не голосує на вшехпольську листу, той є кепським католиком. На тім справа стала. Але польські аристократи-пани підпирають тепер уряд Пілсудського, а рівночасно уважають вони себе за найліпших католиків. Якже одно з другим погодити? Пани знайшли і на це раду. Знаючи, що біскупи тихцем лише вшехполяків уважають добрими католиками і знаючи, що ціле польське духовенство є за тим, щоб при виборах голосувати на вшехполяків, провідник польських аристократів-панів, кн. Радзівіл поминув польських біскупів і удався впрост до папи, щоби він розсудив цілу справу, т. є. чи ті виборці, які будуть голосувати на пілсудчиків, є добрими чи кепскими католиками. Папа скартав всіх, що уважають кепскими католиками тих виборців, які будуть голосувати на листу пілсудчиків. а навіть дозволив, щоб князь Радзівів кандидував до сойму з листи пілсудчиків ч. 1. Супроти того кн. Радзівіл оголосив в ґазетах, що папа признав всіх добрими католиками, які будуть гооосувати на листу ч. 1. та що він кандидує за дозволом „Косцьола“. Ця заява викликала бурю між польськими католиками, які є противниками пілсудчиків і вони, як пише „Głos Prawdy“ виповіли війну Папі. Орґан польських ксьондзів „Rzeczpospolita“ пише так: „Той безприкладний і зовсім нечуваний виступ, який не вагався втягнути до передвиборчої боротьби для особистих цілей навіть Апостольську Столицю — принято в цілім католицькім таборі з обуренням. А друга католицька ґазета „Warszawianka“ так пише: „Не було ще такого, як Столиця Апостольська Столицею Апостольською,

Ратуйте ваше здоровля!

Приймаю хворих, що їм наростають горби, (чайхотне запалення) і кривіють: стриж хребетння коліна, бедра, стопи, всілякий сустав, недоволодіню й параліж ніг у дітей і старих осіб!! та застосову в оцих випадках спеціяльні лічничі ортопедичні апарати а на наростаючі горби і скривлення плечей лічничі ґорсети-наплечники ортопедичні ріжних системів. — Для ампутованих ніг і рук зладжую в мойому заведенні протези (штучні руки і ноги) по німецькій і американській системі. Спеціяльністю мойого заведення є ортопедичні апарати, що вирівнюють всілякі здеформовання ніг і закривають всякі каліцтва стіп.

Зголошення хворих приймає:

Ортопед-директор РАПАПОРТ

Спеціяльне лічничо-ортопедичне Заведення

від 9—1 год. і 3—7 попол.

Львів, вул. Красіцьких ч.

СТЕФАН КОВАЛІВ.

З практичної школи.

Вертає Михайло Розхідник з торгу вечером; добре на санях сидіти, з сірими воликами говорити: санна устелилася, ніч погідна, місяць світить, видносе як у день. Жиди не ошукали, воли продав з добрим баришем, торг повівся. От і на души мило. До хати далеко, три верхи і Циганова Шия, — стрімкий беріг під самою загородою — але йому не першина в такій порі їздити; нераз у саму глуху північ, у темній пітьмі припарив до дому.

Глядить Михайло по небі, бачить усе в такім самім порядку, який його дід, славний бакуняр, часто йому показував: косарі, квочка, віз небесний і тота звізда, що все в однім місці висить над головою, а не рухаєся; все в порядку, нічого не змінилося. Видно, на небі нема таких „руїнників“, як ті, що розлізлися по Бескиді, мов плюгаві черви, та толочать зелену Верховину.

Іде Михайло то до гори, то в долину, говорить з сірими, це скучна в трійку їзда. Дігнав його арендар Мошко, великий крутар і циган: не десять і не сто разів вивів він Михайла в поле.

Чіпився Мошко саний, питає:

— В порожні, Михайле?

— В повні, Мошку — відповідає Михайло, — маю рептюх, кілька топок соли, соломи повні сани і сам везуся, а ти, щирий мій сусіде, від саний геть, бо обірвеш!...

— Що я обірву, що?... ліпше візьмеш мене до дому, я заплачу; дві шістки дам.

Так, то що иншого. Давай сюди гроші та сідай собі з заду: лиш обережно з горнятками, з сілю...

— Дам у селі. Що? може мене боїтеся?

Боятися не бою, але гроші дай зараз!

Цертолиться Мошко з Михайлом і їде; все заговорює то сяк, то так, завертає хлопови баки, аби лише доїхати близше до села.

Замітив Михайло хитрість Мошкову, став, ніби поправляє ярмо на волах, зорить косо на жида.

— Плати — повідає по хвили — або з саний тручу, батогом потягну...

— Нехай тебе лихо трафить! — крикнув розлючений жид; — я зайду борше, ніж ти заїдеш... Який мені господар, триндаєся телятами...

— Нехай тебе й трафить, мені нічого до того, але на моїх санях за дурно не поїдеш.

Пігнав жид, аж ноги розпустив на вітер, сніг ними замітає. А Михайло дав ще волам перекусити, сам над ровом припік коло огню люльку, закурив, їде.

— Не минувший тиждень для тебе — говорив Михайло Розхідник, розвалившися в санях, сам до себе. — Вісім вас їхало три милі, а прийшлося платити, кождий напотемки з воза шусть! та до коршми... А мара їх напхала тоді зо пятьдесять у самім ванкири, пізнайже!... Все чорне, пейсате, не пізнаєш, котрий з тобою їхав... Пропало... Пачки тютюну, бігме, пачки тютюну не дістав, ще й чвертку вівса вкрали. Нині, каже, дома дам... Добре, дай і дома, але дай і тут зараз, а ні, то гони...

Їде Михайло, підїздить що раз висше до верха, перехопився вже й через Циганову Шию поміж скалистими опоками, де двом возам годі оминутися, хоче скрутити на поляну до села, аж тут ненадійно зфучали воли, занепокоїлися.

— Цабе, бойку, не пручайся, бо в рів звернеш — остерігає Михайло сорокатого.

Не слухав ні сорокатий, ні лисий; скочили в бік, замоталися в корчі, вивернули Михайла на дорогу.

Встав Михайло, обтріпався, глянув докола, а за фосою купа вовків під смерекою гарцює, щось розтягають, гризуться звірі.

— Тихо, хлопці! нема страху — говорить Розхідник до волів. — Пять їх там, весіля справляють; нас трьох, не дамося.

Хопив Михайло цілий сніп соломи, запалив, кинув поміж вовків, глядить, що вони роблять.

Гаргаргар!... Загаркотіли звірюки, розскочилися, пігнали в провал до села.

— Ази!... Подяка!... Грій його, а він один з другим сердиться. Шкода соломи, треба хоч люльку закурити.

Закурив Михайло люльку, глянув ще раз під смереку, глянув і на смереку, а там — фі, фі, фі! — засвистав і своїм очам не вірить. Поміж гиллєм сидить Мошко простоволосий, трясеся від страху і зимна, а пейсами вітер грає, немов цілого вхопити хоче.

— А що там, Мошку? — питає.

— Ну, ну, а ви що там? — відповідає жид. — Я вже не жию.

— Я, Богу дякувати, жию і їду до хати... Будь здоров!...

— Йойо-йой! пождіть, дам вам гроші, не лишайте.

— Давай, але з дерева. Не буду ждати, аж злізеш.

— Як подам? коли в долині сніг, а там не дістанете.

— Я вже зараджу.

Привязав Михайло шапку до предовгого костура, підніс до гори і каже: — Давай і повну-верховату, я на сніг не висиплю.

Дав Жид гроші, хоч і руки закоченіли, кождий крайцар у пушках общупував.

Перечислив Михайло, знайшов двацять крайцарів, поміг Мошкови злізти з дерева і завів його простоволосого до дому; шапку сабашову і замащений берлик зїли вовки.

Весело вернув Михайло до своїх; ті дві шістки були в нього вартнійші, ніж півтора сотки за воли; в добрій був школі.

Др. Михайло Коє

лікар очей (окуліст) ординує в Перемишлі, вул. Міцкевича 11. (в почтовім будинку).

Др. Іванна Вітошинська

ординує в діточих і внутрішних недугах в Перемишлі, вул. Миколая 6 (бічна Чарнецького).

щоб Отець Святий вмішувався в вибори якогось краю на річ одної листи, а також не було, як Ватикан Ватиканом, такого способу передавання до відома заяв Отця Святого". — Далі ця ґазета дорікає кн. Радзівілови, що обійшовся з біскупами нельояльно, бо понад їх голови відніся до Папи. — Очевидно, що тут Папа вмішався в політику і польські ксьондзи зовсім не хотять „приняти рішення Апостольського Престола з христіянським підчиненнємся Найвишому Авторитетови Церкви", бо знають дуже добре, що лише рішення в справах віри (а не політики!) „приймається з христіянським підчиненнємся Найвищому Авторитетови Церкви".

ЗАЯВА.

Ми у своїй статті п. н. „Історія відомої кандидатури", яка появилась в Укр. Голосі з дати 29. січня бр., написали між иншим: „...Вихісновуючи свої знайомства по селах і читальнях, це як урядовець Тов. „Просвіта" мав своїм обовязком працю по читальнях, і вихісновуючи ті свої знайомства і вплив по читальнях, забажав п. Зубрицький стати послом". З того приводу накинувся п. Зубрицький на передвиборчому вічу в неділю 27 січня ср. в Робітничому Домі на нас, а з окрема на першого з підписаних, закидуючи нам лож, поповнену буцімто тим, що ми незгідно з правдою написали у згаданій статті, немовбито п. З. просвітну роботу в Перемишлі робив як урядовець за гроші, підчас коли він її вів в дійсности не як урядовець за гроші, лиш зусім безплатно, з чистої ідеї.

Ми в тій справі звернулись до Голови Т-ва „Просвіта" у Львові і одержали від нього ось таке письмо з дня 2 с. м.:

„В. Зубрицький є освітним інструктором на західні окраїнні смуги (Ярослав, Березів, Динів, Ланцут, Лежайск, Ряшів) від 1 вересня 1927. При обговорюванні справи була мова про ті висунені частини Перемищини на захід, що з ними центр не має доброго комунікаційного звязку. Матеріяльно: щомісячна платня, яку дістававби в держ. службі в тих самих літах служби. Надто кошта подорожі і деякі дієти, що відповідають платні, коли її розкласти на 30 днів. Осідок був обговорюваний. Як бажаний був Ярослав. Те з уваги на мешканеві відносини Гол. Виділ погодився на те, щоби п. З-ий мешкав у Перемишлі а тереном діяльности обняв захід.

Галущинський."

На основі цього автентичного письма стверджуємо отже, що *п. Зубрицький Володимир на терені перемиського округа виборчого вів просвітну роботу як урядовець „Просвіти", а саме у Березівщині і у західних частинах перемиського повіта.* (Для повноти зазначуємо, що ми ані у згаданій повище статті, ані при жадній иншій нагоді ніколи не оспорювали факту, що п. Зубрицький також і перед своїм іменуванням на урядовця Просвіти вів в перемиському повіті просвітну роботу, і то безплатно). З уваги на це наведений повище наш вислів у згаданій статті в повні був оправданий, бо він відповідає дійсности і правді. Тим самим п. Зубрицький абсолютно не мав права закидати нам лож, а що до його поведення супроти нас, то суд про це полишаємо усім культурним людям.

В Перемишлі в лютого 1928.

Роман Гамчикевич.

Др. Степан Дмоховський.

Що чувати в світі?

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ московський уряд приказав харківському урядови замкнути ґазету „Українсокий Економіст", а всіх членів редакції арештувати за це, що в ґазеті поміщено артикул, який виступає проти жидівської кольонізації на Україні і взиває большевицький уряд в Москві щоби здержав цю кольонізацію в імя спокою і безпеки пролетаріяту. А треба знати, що на Україні всі ґазети є урядові — отже і „Укр. Економіст" був урядовою ґазетою а редактори також урядовцями. Зцего видко, що вже і урядовцям, які є Українцями, досить большевицької господарки українською землею і вони мусіли виступити проти большевицького уряду в Москві. Безперечно це арештовання стоїть у звязи з великими заворушеннями українських селян, які піднесли бунт проти жидівської колеонізації і прогнали жидів. За це арештовано багато селян, але цим ще більше роздратовано ціле українське селянство. Тай нема диводи. Українські селяни обурюються, що найкращу землю роздається жидівським кольоністам, які не вміють господарити і наймають селян до роботи, як дідичі. Серце болить українських селян, що вони і далі наймитами на своїй землі і тому підняли бунт. Таке пекло на Україні! А тимчасом у нас в Галичині всяк сельробівські ошуканці-аґітатори, щоб здобути голоси при виборах обдурюють наших селян, поширюючи вістку, що на Україні дають селянам землю. І наші люди їздять до Львова до большевицького консуляту і просять о землю і о дозвіл переселитися на Україну. Тому львівський консулят большевицький оголосив таке в ґазетах:

„Останніми часами з невідомих джерел поширились вістки про переселення до СРСР. В тій цілі приїжджають селяни з ріжних далеких сторін у Львів до консульства, наражаючись на страту часу і видатки. Щоби цьому запобігти, консульство СРСР у Львові подає до відома, що ніяких справ переселлння на разі не провадить".

Так відповів большевицький консулят нашим селянам і вони аж тепер пізнають, що варта сельробівські обіцянки. Деж московські большевики далиб нашим селянам землю? Землю вони призначили для жидівських кольоністів, а наші селяни нехай собі їдуть до Арґентини чи Бразилії. Прецінь між большевиками жиди грають на першій скрипці. Це знають дуже добре ті селяни, які були в р. 1919/20 на Україні!

МАДЯРИ, як ми вже писали, протестували проти іменовання Шередія кардиналом-примасом. Причини цего протесту були двоякі: Мадярським аристократам не подобалось, що кардиналом-примасом став не родовитий мадяр, але словацький ренеґат. Мадярський уряд протестував тому, що Шереді є леґітимістом. Одначе Папа таки іменував Шередія, покликуючись на це, що лиш мадярському королеви прислугує право предкладати кандидатів на епископів, а що тепер нема короля, отже Папа має сам право іменувати того, кого схоче. І іменував Шередія. Оноді відбулась його інтронізація, т. є. вступленнє на престол. Але тепер стрінувся Шереді а з ним і Ватикан з небувалою демонстрацією. На інтронізацію Шередія не прибув ані мадярський премієр ґраф Бетлен, ані міністер спільної опіки, який є католицьким священиком. Мало того. Всі архіепископи і епископи збойкотували інтронізацію і з цілого епископату явився лишень епископ о. Роп. Ця демонстрація мадярського епископату викликала велику сенсацію, а приклонники Шередія внесли інтерпеляцію в мадярськім соймі. Як бачимо, тут навіть цілий мадярський епископат не „приняв рішення Апостольського Престола з христіянською покорою", уважаючи іменованнє кардинала-примаса не справою віри, але актом політичним, накиненим Мадярам ватиканськими політиками.

В ГРЕЦІЇ ведеться енерґічна аґітація за тим, щоб знову покликати на грецький престол короля Юрія, бо республиканський устрій для Греції приносить лишень нещастє за нещастєм. В краю нема ладу, військо зледащіло, люди збідніли, в урядах той доходить свого права, що заплатить хабара. Від коли Греція скинула свого короля з престола, то короликами стали всякі демаґоґи, які тільки і чигають на те, щоб легким способом доробитися майна. Це все є причиною, що грецький нарід гірко жалує, що дався обманути демаґоґам та прогнав короля і тому все селянство домагається тепер повороту короля до Греції. Монархістичним рухом кермує бувший міністер Псальдаріс. Минулого місяця уладили монархісти жалібне богослуження за упокій души короля Константина, а по богослуженні відбулись маніфестації в честь короля Юрія. Промовці славили часи, коли в Греції був оден господар грецької землі і порівнували їх з теперішними часами, коли тих господарів є тьма-тьменна і через те нужда запанувала в цілім краю.

ФІНЛЯНДІЯ в грудні святкувала десяті роковини своєї державної незалежности. До повної незалежности дійшла Фінляндія тяжкими шляхами. Не завадить пригадати деякі подробиці про сю малу републику, якої освіта є дуже висока. Злука Фінляндії зі Швецією зачалась ще в 1157 році за короля Ерика Святого, а завершилася 1293-ого року. Новгородська республика після довших воєн мусіла признати шведську владу над Фінляндією (1323) миром у Нетеборзі. Але криваві війни з Росією все ще тривали далі цілі століття. В другій половині північної війни (1553—1570) майже ціла Фінляндія дісталася в російські руки, а зовсім під владу Росії впала Фінляндія підчас російсько-шведської війни 1808 — 1809 року. Тоді то Росія (цар Олександер І.) обіцяла Фінляндії всякі привілеї, автономію, так що Фінляндія була майже незалежною державою. Але сеї обітниці російські царі не додержували, ломили присягу — таксамо, як не додержали присяги, зложеної гетьманови Богданови Хмельницькому в мирі Переяславськім 1654 року. — Наслідком 600-літньої злуки зі Швецією Фінляндія не має анальфабетів хоч шведська мова була пануючою на протязі століть, яко мова володарів. Щойно в 1850-му році позволено видавати фінляндські книжки. Тогож року відчинено першу народню школу з викладовою фінляндською мовою. Щойно після ствердження сих фактів можна оцінити величанську працю, яку виконано на видавничому полі у сім відносно короткім часі. Фінляндія має ледви 3.330 000 мешканців, а з того 590 000 населення по містах, а заte має 135 щоденних часописів, у сьому 109 у фінляндській мові і 155 інших часописів, у сьому 125 фінляндських. Нема там робітника або селянина, який не передплачував би бодай дві часописі: щоденника і тижневика. Всі редакції мають власні величезні будинки, з усякими новочасними уладженнями. З оголошень мали столичні часописі около 15 міліонів фінляндських марок річно. Почта доручила минувшого року у Фінляндії понад 120,000.000 чисел часописів. Се низка дат про країну, що має не цілих 3 і пів міліона населення. — А в нас? Українців під Польщею є більше як два рази тільки, а мають вони всего один щоденник. А наші часописи ледви клигають, бо у нас треба зі свічкою в руках шукати передплатника ґазети.

Братам з нагоди виборів.

Позір! кріпись,
А не хились
В рішаючу годину,
Хоч грім гуде
Най клич іде:
„Вперед, за Україну!

Зєднаймось всі
У цій порі;
Хай серця будуть згідні,
І покажім
Відважно всім
Що жити ми спосібні.

І як весь час
Йтимемо враз,
Та клич всім спільний буде,
То скоро вже
Той час прийде,
Що нагородить труди...

ОЛЕСЬ ҐЕРЕТА з Борині.

Всячина.

Перемиські розбивачі національного фронту мають клопіт. В Перемишлі ніхто не хотів утворити Виборчого комітету — ціла інтеліґенція і робітники відмовили своїх підписів — отже пішли на село людей дурити. Але й на селі пізнаються на кирині. В останнім числі помістили ми лист селянина п. Подубинського, якого хотіли „вбрати" в кандидата на соціялістичній листі 22, а нині містило на першій стороні заяву селянина п. Василя Юристовського, якого силоміць хотіли зробити киринником. Заява п. Юристовського є доказом, що наше свідоме селянство не дасться ужити до кирині і піде одною лавою до виборів, щоб голосувати на загально національну листу ч. 18. — Щоб ратуватись від банкроцтва — цей „виборчий комітет" видав однодівку „Виборчі Вісти" і розкидає цю шмату (уживаємо їх вислову!) по селах. Тут на всіх і на все накидуються нові „спасителі", закидують всім брехню, клевети і тд. Також національній пресі, а зокрема „Свободі" „Новому Часови" і „Укр. Голосови" ллють помиї на голову. Та наше селянство не від нині читає ці ґазети і знає, що варті є теревені нових „спасителів". В тій шматочці „Виборчі вісти" якийсь брехунець пише таке: „Прочитавши новинку в „Укр. Голосі" за ундівське віче в Ніжанковичах 23. січня і віритися не хоче, що люди потрафлять в так огидний спосіб брехати" і тд. Так старається цей брехунець пускати тумана селянам! Отже просимо наших селян-читачів „Укр. Голосу", щоб переглянули „Укр. Голос" чи знайдуть якусь новинку про віче в Ніжанковичах! Ані сліду такої новинки чи дописи! Це доказ, як вміють ці люди обдурювати селян, які не читають „Укр. Гол". Лишень п. Подубинський скаржився у своїм отвертім письмі, що його не допустили до голосу в Ніжанковичах. Але люди, які мабуть що-йно навчились писати, не вірять, щоб п. Подубинський вмів писати! Ці панки так вже осмішуються, що навіть п. радн. Гамчикевичеви закидають, що не вміє писати і підписує чужі статті!!! Це вже вершок безличности! Нехайже селянство і робітництво скаже, чи можна цих людей поважно брати! Пецінь читають статті п. Гамчикевича чи не в кождім числі „Укр. Гол." — і от йому пише хтось статті!

Заява. Перемиські демаґоґи підписали моє імя і прізвище на оголошення про так зване „селянське віче" в Перемишлі, яке скликувано на день 27 січня до „Робітничого Дому". Отсим заявляю, що мене ніхто о такий підпис не просив ані я нікого не уповажнив мене підписати. Це подаю до прилюдного відома. — Дмитро Олеш, селянин з Рокшич.

Від 55 літ вироблюваний Реґенератор И. Машевського одиноке, правдиве, відмолоджуюче молоко до волосся, не фарбує — а привертає сивому волоссю натуральну первісну краску поручає **Аптика і Дроґерія під „Звіздою" вул. Францішканська ч. 24 в Перемишлі.** Постійно впливає безліч замовлень з провінції, котрі полагоджується відворотною почтою.

ЗБУЇ ГУЛЯЮТЬ. З Перемишля до Дрогобички вертав Йосиф Осядлий. На гостинці за Вапівцями напало на него трех людей і оден з них так вдарив Осядлого по голові, що він впав непритомний. Збуї забрали від него 15 зл. і ручну валізку. Поліція вислідила, що нападу доконало трох парубків з села Вуйковичі і арештовала їх. — На гостинци між Скалою а Борщевом напали збуї на Василя Буґаса і хотіли зрабувати йому 190 долярів, які мав при собі. Але Василь Буґас боронився і в часі бійки збуї подерли доляри на шматочки. В тім надїхав хтось саньми і напастники повтікали до ліса. — Оноді межи селами Бучиба і Алейдухів пов. Кремінець збуї напали на Генрика Бялоґурського і зрабували йому 620 зол. і 20 дол. В пів години пізніще ті самі збуї напали на купців Шварца і Крішмінцера, які їхали з Почаєва до Бродів, і зрабували їм кількасот зл. Збуї повтікали. — В селі Шейдин, пов. горохівського напали збуї на хату господаря Олекси Михальчука і зрабували 350 дол, 200 зл. і одіж. Збуї повтікали.

ПОВОЄННЕ ЗІПСУТТЄ страшне спустошеннє робить не лиш по містах але й по селах. От що сталось в селі Брониця пов. Дрогобич Жонатий господар Никола Колодій цілком здурнів від часу, як закрутила йому голову дівка Євка Кузів. Став побивати свою законну жінку. Аж врешті вона зникла без сліду — гадали в селі, що десь утікла. Але в тиждень опісля господар Гринько Комар переходив попри студню, яка є за селом, і побачив, що коло студні насмітив хтось січкою і соломою. З цікавости заглянув до студні і побачив трупа жінки. Приїхала судова комісія і орекла що жінка Колодія втопилась. Але в селі ніхто не хотів вірити, щоб вона поповнила самовбійство і люди стали оповідати, що то Колодій убив свою жінку. Поліція по нитці дійшла до клубка. Виявилось, що Колодій таки убив жінку, а помагали йому Юрко Ебергард і Василь Цицак. Обом їм обіцяв за це Колодій по 100 зл. і по кавалку поля. А саме Василь Цицак викликав жінку вечером на двір, де чекав Колодій з Ебергардом. Всі три разом затягли жінку до стодоли і тут Колодій ударив її сильно в голову, а коли вона впала, задусив її і укрив під соломою. По пятьох днях вивезли трупа за село і кинули до студні. Поліція арештувала Колодія і Ебергарда, а коли Цицак довідався, що зближається поліція, щоб його арештувати, впав трупом — і став на суд Божий.

Ратуйте ваше здоровля!

Ратунок і Поміч для хворих мужчин, жінок і дітей!! на перепуклини, (осунення кишок) пахвини, себто боляк біля ноги, пупця і шлунка!! Без НОЖА, без КРІВАВОі операції!! Не занедбуйте руптури, хочби й найменьшої, бо она стає великою як людська голова, як коновка, може стати небезпечною для життя, й може спричинити скрут кишок і ґанґрену, а внаслідок того — смерть!! Радикально спинаю і усуваю найнебезпечніщі і найбільші перепуклини, через пристосовання моїх спеціяльних лічничих руптурових бандажів-опасок, що є споряджені на підставі мойого, найновійшого методу і мною заложені фахово і з успіхом! Спеціяльні черевні пояси на обрив кишок, великі обвислі животи, проти згрубілости черева і випадення матиці. — Елястичні і ґумові бандажі на жиляки ніг, котрі можуть тріснути і великі терпіння спричинити!! Бандажі після операції черева, сліпої кишки і штучних відходових отворів. — Зголошення хворих приймає:

Ортопед - директор РАПАПОРТ від 9—1 год. і 3—7 попол.

Спеціяльне лічничо-ортопедичне Заведення Львів, вул. Красіцких ч. 8.

Новинки.

„ЛІКАР - ЧУДОТВОРЕЦЬ". Недавно писали ми, як то в бобрецькім повіті якийсь ошуканець представив себе лікарем і вимантив від людий гроші. Мабуть цей самий „чудотворець" появився оноді в Городку. Тут зайшов до хати Катерини Канафальської і сказав, що вертає з Росії і по дорозі лікує даром людей. Канафальська завела його до сусідки Катерини Хрустілевої, бо вона віддавна вже хорувала. „Чудотворець" оглянув Хрустілеву і сказав що вилічить її за добу, але треба йому грошей, щоб ними вигнати хоробу. Хрустілева дала йому 400 зл. Він положив гроші на лаві, а сам з молитвенником вийшов до сіней. За хвилю вернув і зачав над Хрустілевою робити якісь чари, опісля з рукава витягнув яйце і сказав, що в нім сидить хороба, яку він прожене. Опісля до хустки ніби вложив гроші, завязав ґудз, вложив хорій під кафтаник і казав так тримати до вечера. Тепер вийшов і вже не вернув. Коли Хрустілева не могла його дочекатись, виняла хустку, розвязала ґудз і з переляком побачила, що там замісць грошей є якісь папірчики. Показалось, що „чудотворець" зручно сховав гроші і втік. — Тому, що цей ошуканець знову десь покажеться, перестерігаємо наших людей перед ним і радимо, щоб сейчас приказали його арештувати. Цю новинку треба перечитати людям, які ніколи не читають ґазет, бо лиш темних цей „чудотворець" ошукує.

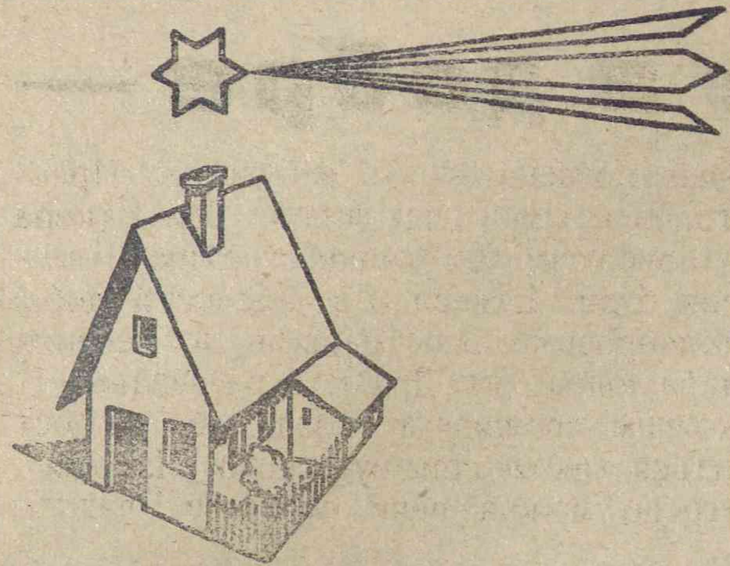
НАПАД НА СВЯЩЕНИКА. В селі Ксьонжу коло Кракови їхав священик до хорої жінки з Найсв. Тайнами. На вулиці зачіпили його парібчаки, а оден з них ударив каменем священика і господаря, що їхав зі священиком.

Просте, дешеве а добре —

з такими тілько прикметами стає правдиво пожаданою яка небудь річ. Прекмети ті особливо охотно бачимо при столі і в тім згляді вироби Дра Еткера віддають Високоповажаній Пані безцінні прислуги, бо пляцки, тортики і всякого роду дрібне печиво, як також смачні будні Еткера є в дійсности добрі і дешеві. Великий вибір переписів з кольоровими ілюстраціями до печення і приладження леґумін містить ново видана книжочка Дра Еткера видання F, котру в ціні 40 сот. можна набути в кождім споживчім складі, або впрост від Дра Еткера. В тій книжочці знаходиться також спис чудесного „Чародія", апарату до печення — при помочи котрого можна печи, смажити і варити на малім ґазовім вогню.

Dr. A. Oetker, Oliwa.

Під щасливою звіздою знаходиться дім, в котрім уживають до прання добре мило

МИЛО КОМЕТА

TRZEBINIA

чудесно надається до прання в твердій воді.

ЦЕГО РОКУ 1928, по пророцтвам всяких ворожбитів, що читають будучність зі звізд, має бути багато нагальних забурень в повітрю – як бурі, громи, зливи і тд. Передовсім для Підкарпаття є злі ворожби. Літо має бути дуже горяче. Побачимо, як то буде. — Ще инші ворожбити не ворожать 1928 рокови нічо доброго тому, бо цего року аж три пятниці припадає на тринайцятий день місяця, а саме 13 січня, 13 квітня, і 13 липня. А звісно, що число 13 уважається числом нещасливим.

СОБАКА В СЕНАТІ. На засіданнях американського сенату бере урядово участь також німецький пес на імя „Люкса". А саме недавно вибрано до сенату Тому Шолу, який є на обоє очий сліпий і не може ніде рушитися без пса-провідника. Цего пса привезено йому з Німеччини і він розуміє всі прикази, але лишень по німецьки. Тому сенатор Шол мусів вивчитися кілька слів по німецьки, щоби міг порозумітися з псом. Пес „Люкса" буде отже водити сенатора на засідання і там берегти його.

НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК. В селі Липники пов. костопільського селянин Василь Ґорійчук прийшов до сусіда Рибарчука пожичити стрільби. Коли оглядав стрільбу, стрільба вистрілила і забила на місці 3-літну донечку Рибарчука.

СВЯТОТАТСТВО. Незнані злодії вломалися до церкви в селі Забуре пов. любомельського і вкрали 61 зл. зі скарбони і 3 позолочені чаші. — В селі Хмелів і Біскупичах пов. володимирського також обкрадоно церкви. Злодії забрали 150 зл. з одної церкви, а 500 зл. з другої.

ВЕЛИКІ СНІГОВІ ЗАВІРЮХИ шаліли минулого тижня в Росії. Здовж залізничої лінії Москва-Ташкент впав сніг на 10 метрів грубости. Місто Актюбінск є зовсім засипане снігом. В віддаленню 190 км. від Оренбурґа від кількох днів стоїть під снігом залізничий поїзд разом з подорожними. Ратунок подорожних неможливий, бо шаліє страшна буря при 30 степенях морозу. Дня 9. лютого розіслано депеші з Москви, що мало є надії, щоб виратувати подорожних, бо до них не можна дістатись.

ГНИЛІ ЯЙЦЯ тепер у Варшаві дорожчі, від свіжих. Чому? Бо гнилими яйцями обкидують тепер виборці немилих кандидатів і тому настало велике запотребованнє гнилих яєць і ціна їх дуже висока.

ЯК ЗНАЙТИ „ЧИСЛО ЩАСТЯ"? В Парижі запанувала нова пошесть: кождий шукає собі щасливого числа (нумеру). То число дає щастє тим людям, які його знайшли і вибирають собі його при кождім ділі. Є вже і чарівники, які повчають, як знайти це щасливе число — а саме треба виписати собі числа дня, місяця і року уродження, додати їх, потім додати поодинокі цифри суми, а на кінци ще раз додати цифри цеї нової суми. Число, яке вийде з додавання, буде „числом щастя". Щоби отже вишукати число щастя чоловіка, котрий уродився 15. квітня 1880, треба виписати собі числа 15, 4, 1880 і разом їх додати, з чого вийде сума 1899. Тепер треба додати поодинокі числа цеї суми - отже 1 + 8 + 9 + 9 дає суму 27. Врешті ще раз треба додати числа цеї останної суми — отже 2 + 7, а цифра 9, яка виходить з додавання, буде „числом щастя" для того, що уродився 15. квітня 1880. Хоче отже купити щасливо корову, хай іде дня 9. на ярмарок і тд. Очевидно, що цему ніхто не повинен вірити, бо і хтож би вірив всяким чарівникам. Але для забави і це не зашкодить знати.

СМЕРТЬ 117-ЛІТНОЇ НІМКИ. В селі Ембзен коло Гамбурга померла Німка, Іванна Пріґґе в 117 р. життя. Була вона донькою шевця в Гамбурзі, а маючи 17 літ вийшла заміж за селянина в Ямбзе і там жила до смерти. Хотяй така стара була, але добре все памятала. Нарікала тільки, що за довго жиє на світі і їй прикриться. Її ровесниці вже давно повимирали і вона не має навіть з ким поговорити, а з „смаркулями" не має вона що говорити.

ЦИГАН ПРОДАВ 6 РАЗІВ СВОЇ ДОНЬКИ. В американськім місточку Дублін жив циган Іван Какс, який мав дві молоді і гарні доньки. Мали вони богато женихів, але циган не хотів їх віддати заміж, бо були ще за молоді Врешті два женихи ублагали цигана і оженились з його доньками, але кождий з них заплатив татови по 5.000 долярів „відступного". Та циган так затужив за доньками, що по якімсь часі викрав їх з дому чоловіків і перенісся до иншої місцевости. Але там зробив те саме — продав доньки по 5000 дол. і знов їх викрав та втік. Його арештовано і в слідстві показалось, що циган вже 6 разів перепродав свої доньки і від кождого з зятів взяв по 5.000 дол., так що разом заробив 60.000 дол. Всі його 12 зятів домагаються в суді не тільки своїх грошей, але і відшкодовання за викраденнє жінок.

ЯК ЛІКУВАТИ НЕЖИТ? Нині що другий чоловік хорує на нежит (катар) і тому на часі є рада, як лікуватися. Найліпше усуває нежит суха лазня. Робиться це так: Хорий пє горячого цвіту липового з медом і цитриною, а опісля треба його завинути в сухе простирало (верету), кілька вовняних коців і накрити добре периною. Так завинений і накритий мусить лежати годину і потитися сильно. Опісля мусить скоро перебратися, витерти йому тіло на сухо і може спати, кілько хоче. Тоді катар напевно зникне. Якби хорому було зле в такім опакованню, то треба йому давати що 10 мінут зимні оклади на чоло. Колиб поти не виступили, то треба ще раз дати липового цвіту і одну табельку аспірини або пірамідону, який дістанеться в кождій аптиці.

Переписка Редакції. *Вп. К. С. і З. П.:* Терпеливости, буде, але пізніще; бачите, що виборча акція силою відсуває такі справи на пізніще. *Сіґма:* Те саме дотичить і Вашої статті, тому і ми мусіли перервати, бо важніщі справи на дневнім порядку.

Надіслане

Оказійна продаж 38 морґів в однім кавалку подільського чорнозему, 10 км. від міста, 3 км. від желізничої стації враз з новими мурованими будинками критими бляхою, дахівкою і ґонтами, інвентарем живим і комплетним знарядем рільничим (сіялка, трієр, млинок, молотільня, плуги, культиватор, пляпети і т. п.) — Молодий родючий садок, пасіка, взірцеве пташництво. Крім того до господарки прилягає 11 морґів співласного пасовиська та співвласний каменелом білого і червоного каменя на віддаль 500 м. від обори — з причини недуги господаря до продажи. Контракт зараз. Здоровому і запопадливому господареви приносить ся господарка під ґваранцією 1.500 долярів чистого доходу річно. Можу відділити 20 морґів і окремо продати. Зголошення до адміністрації „Укр. Голос" під: Оказійна продаж.

ДРОҐЕРІЯ І ПЕРФУМЕРІЯ
МАҐІСТРА М. ЛЯВФЕРА
ПЕРЕМИШЛЬ,
Міцкевича 2 (побіч двірця колієвого).

„FOSFOR"
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
Lwów
PLAC MARJACKI 6/7[1] Telefon 44-48

СУПЕРФОСФАТИ: кістні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонякальні,
РЕФОРМФОСФАТИ: кістні і мінеральні від 18 до 26% P_2O_5!
ТОМАСИНИ: „Колюмета" — „ЗВІЗДА" і инші краєві і заграничні
СОЛІ поташові і КАІНІТ — АЗОТНЯК — САЛІТРА (ХОЖОВСЬКА) амонові,
САЛІТРА хілійська — СІРЧАН амоновий
Вапно навозове палене і мелене (97% CaO) — Вапно будівляне.
ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO і розп. P_2O_5
Достава ваґоново і деталічно по фабр. цінах і на найвигіднійших услівях кредитових.

Дирекція кооперативи Дім торг. пром. „ДОСТАВА" у Львові Домініканська 11/I. оголошує, що на загальних зборах кооперативи дня 16. грудня 1927 ухвалено виплатити **ТОВАРОВІ ЗВОРОТИ** у висоті 2% від закуплених товарів в адмін. році 1926/27 всім тим членам, які закупили товар за готівку.
Рівночасно проситься ВП. Членів зголошуватись самим пересилаючи всі рахунки, бо в противнім разі можуть товарові звороти задавнитись.

Спеціяліст всіх недуг жіночих та акушер
б. лікар клін. в Берліні та Дрезні
Др. А. РАЙФ
Перемишль
Водна 2 (ріг Ринку). Телеф. 450.

Др. Прийма Остап
орд. в Перемишлі, Ринок 12.
в внутрішних і жіночих недугах.
просвітлює **Рентґеном,** насвітлює кварцевою лямпою і Солюксом.

Продам новий дім (4 убікації мешкальні 2 склепові) з огородом 1100 сяжнів, положений в найкращім місци ринку місточка Маріямпіль коло Галича. Реальність дуже відповідна на заложенне склепу і складу вудженин. Ціна 1.200 долярів. Зголошення до Адміністрації Укр. Голосу під „Реальність".

Дешево і на вигідних умовинах заплати!
БУДІВЕЛЬНИЙ МАТЕРІЯЛ:
цемент, ґіпс, гашене і тверде вапно, палена дахівка, дахова папа ізоляційна і т. п. до набуття в фірмі
„БУДУЛЕЦЬ"
Перемишль, ул. Коперніка 25
тел. ч. 407.

NIEBYWAŁA OKAZJA!!
750 вартісних предметів за 15 зл. 95 сот. висилаємо на листовне замовлення комплет предметів, з яких найважніщі є: 1) 1 мужеський швайцарський ніклевий годинник з добрим ходом, 2) 1 позолочений ланцюшок до годинника, 3) 1 заграничíна бритва марки Solingen, 4) 1 пензель до голення з добрим волосям, 5) 1 мищинка до голення, 6) 3 великі мужеські хусточки, 7) 1 пара мужеських ґумових підвязок із добрим замком, 8) 1 комплет спинок до передів сорочки, 9) 1 шовковий к躍ават, 10) 1 сталевий сцизорик, 11) 1 кишеневий гребінь з покривалом, 12) 1 щіточка до зубів, 13) 1 пара шовкових зарукавників, 14) 1 пара спинок з амер. золота, 15) 1 кишеневе зеркальце і ще 335 предметів, які є потрібні кожньому чоловікові в кожній хаті, як н. пр. доміно, варцаби, нитки і т. т. д.
Цілий цей комплет висилаємо лише за 15 зол. 95 сот. Такий сам комплет у лучшій якости L. — 18 зол. 75 сот., у ґатунку N. — 21 зол. 95 с. і 24 зол. 50 сот. Висилаємо без ніякого завдатку. Платиться при відборі. За опаковання й пересилку платить покупець. !! БЕЗ РИЗИКА !! Комплет, який не подобається приймаємо з поворотом і звертаємо готівку.
Polskie Źródło, Warszawa Nalewki Nr. 23. u.

ЖАДАЙТЕ
у всіх кооперативах
МИЛА
Кооперативної Фабрики
„ЦЕНТРОСОЮЗ"

Рік залож. 1842. — 85 рік істнування.
ОКРУЖНА АПТИКА Ґ. ШАНЦЕРА
давніш Шварца
Маґістер М. ЛЯВФЕР
Перемишль, ул. Францішканська 5.
напроти костела ОО. Францішканів.

ЖАДАЙТЕ І УЖИВАЙТЕ
одиноку найліпшу і своєрідну
ПАСТУ ДО ОБУВИ
ЕЛЄҐАНТ
О. Левицької і Ски.
Львів, Кордецького 51.

Домагайтесь найдобірнійших паперців до курення
„Калина"
з фабрики кооперативи „Будучність" в Тернополі.

Ілюстрований цінник найліпшого насіння городовини, трав і збіжжа та помічних погноїв, щеп і породистої птиці безплатно висилає:
„СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ АҐРОНОМІВ"
На відповідь і пересилку залучіть почтовий значок.
Купуйте „Пашне вапно" фосфорове по 1.10 зол. за 1 кґ. для телят, коров, поросят і курей.
Вже замовляйте найкращі заграничні і краєві сівалки на весну і трієри.

Аптика і Дроґерія під „Звіздою"
істнуюча від 50 літ
в Перемишлі, ул. Францішканська ч. 24 (біля вежі)
поручає всякі аптичні ліки і всі артикули входячі в круг дроґерії.

Emulsja Scotta
знана на цілім світі від многа літ є найліпшим союзником дітей.
Емульсія Шкота зміцнює кістяну систему, вводить до орґанізму поживні чинники: вітаміни, фосфор, вапно, товщ в найбільше легкостравній постати, кождий лікар потвердить сі виїмкові прикмети препарату.
Емульсія Шкота є до набуття у всіх аптичних складах.
Жадайте тільки оріґінальної ЕМУЛЬСІЇ ШКОТА

СУПЕРФОСФАТ
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
Йосифа і Кароля Товарницьких
СПІЛКА АКЦІЙНА
Львів, вул. Коперника ч. 9.
ТЕЛЄФОН Nr. 9-11.
Доставляє на догідних кредитових услівях штучні навози як:
суперфосфат кістяний і мінеральний, потасові соли, каініт, азотняк, салітру амонову, сірчан амону, томасину, мелене вапно палене, також спеціяльні мішанки навозові під городовину, квіти та овочеві дерева.

УВАГА
Не купуйте дзвонів по чужих фірмах, котрі Вас використовують, а в додатку дають Вам дзвони з лихої криці.
Найкращі, найтреваліщі, а крім того гармонійні і мельодійні дзвони дістанеться лише
в одинокій українській ліярні дзвонів
Михайла Брилинського
у Львові-Замарстинів ул. св. Михайла ч. 14.

ЛІКЕРИ зробити дома може кождий ЛІКЕРИ
в 70 ріжних смаках „STELLA" в 70 ріжних смаках
До набуття в аптечних складах.
Головний склад: В. Ґ. Мушинський в Перемишлі, Галичина.
Для П. Т. кооператив і торговель відповідний опуст.

ВСІ ВИЗНАЮТЬ, ЩО БОГАТІЄ ТОЙ ГОСПОДАР, ЩО ЧИТАЄ ІЛЮСТРОВАНИЙ ДВОТИЖНЕВИЙ ЧАСОПИС
„Сільський Світ" орґан незалежної господарської думки
з часописами: „Українське Пасічництво" та з кооперативним часописом „СУПРЯГА". — Річні передпл. дістають додатки: **4** практичні господарські книжки, **6** портретів визначних діячів на полі господарства; **12** прібок ушляхотненого насіння збіж, городини та медодайних рослин.
Альбомчик — „Обійстя українського господаря". Част. II.
ПЕРЕДПЛАТА НА РІК 12 ЗОЛОТИХ. Передплату можна вносити часгинами: при передплаті 6 зол., до 1 березня — 3 зол. і до 1 квітня — 3 зол. Адреса: Сільський Світ Львів, вул. Собіського 32.

Видавець і відвічальний редактор: Степан Навроцький

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі.